

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ^ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בהמה טהורה שילדה מין בהמה טמאה - אסור באכילה, ואם דומה ראשו ורובו לאמו - חייב בבכורה	ת"ש:											
שמע מינה: לאכילה נמי בעי ר' שמעון ראשו ורובו												
לא, לבכורה דוקא												
דיקא נמי, דקא שבקה לאכילה וקם ליה אככור, ש"מ: לבכורה הוא דבעי ר' שמעון ראשו ורובו, אבל לאכילה לא												
לעולם אימא לך: לאכילה נמי בעי, ובכורה איצטריך, סד"א הואיל וכתוב (במדבר י"ח) אך בכור שור - עד שיהא הוא שור ובכורו שור, ולא תיסיג ליה בראשו ורובו עד דאיכא כוליה - קמשמע לן.												
(ויקרא י"א) אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה זה אי אתה אוכל, אבל אתה אוכל הבא בסימן אחד, ואי זה זה הבא בסימן אחד - זה טמא הנולד מן הטהור ועבורו מן הטהור, יכול אפילו עבורו מן הטמא - ת"ל: (דברים י"ד) שה כשבים ושה עזים - עד שיהא אביו כבש ואמו כבשה דברי ר' יהושע	ת"ש: [ר' יהושע]											
לא בא הכתוב להחיר את המותר אלא להוסיף על המותר, ואיזה זה - טמא הנולד מן הטהור ועבורו מן הטמא, או אינו אלא עבורו מן הטהור? תלמוד לומר: שור שה כשבים ושה עזים - מכל מקום [שה שה מ"מ] [ש"מ]	ר' אליעזר:											
קרי ליה טמא - כרבי שמעון, וקאמר: אבל אתה אוכל הבא בסימן אחד												
האי תנא סבר ליה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא.												
ואיכא דמקשי ומותיב: עבורו מן הטמא מי מעברא?												
לעולם אין מתעברת לא טמאה מן הטהור, ולא טהורה מן הטמא, ולא נסה מן הדקה, ולא דקה מן הגסה, ולא בהמה מן חיה, ולא חיה מן בהמה, חוץ מר' אליעזר ומחלוקתו שהיו אמרים חיה מתעברת מבהמה	והאמר ר' יהושע בן לוי:											
דאיבער מקלוט בן פרה	וא"ר ירמיה:											
ואליבא דרבי שמעון קאמר, וקאמר אבל אתה אוכל הבא בסימן אחד												
האי תנא סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא.												
למימרא דרבי אליעזר סבר זה והה גורם - מותר, ור' יהושע סבר זה והה גורם - אסור והא איפכא שמעינן להו:												
ולד טריפה, רבי אליעזר אומר לא יקרב לגבי מזבח	[רבי אליעזר]											
יקרב לגבי מזבח	רבי יהושע:											
בעלמא סבר ר' אליעזר זה והה גורם - אסור, ושאיני הכא, דאם כן נכתוב קרא שה כשבים ועזים, שה ושה למא לי - שמע מינה: שה - מכל מקום	[ר' אליעזר]											
ורבי יהושע אמר לך בעלמא זה והה גורם - מותר, והכא, אם כן לכתוב קרא שור כשב ועז, כשבים ועזים למא לי - ש"מ: עד שיהא אביו כבש ואמו כבשה.	[ר' יהושע]											
גמל גמל שני פעמים, אחד גמל הנולד מן הגמל, ואחד גמל הנולד מן הפרה, ואם ראשו ורובו דומה לאמו - מותר באכילה	ת"ש, רבי שמעון:											
שמע מינה: לאכילה נמי בעי רבי שמעון ראשו ורובו שמע מינה.												
שהיוצא מן הטמא וכו'.												
מי רגלים של חמור, מהו?	בעו מינה מרב ששת:											
ותיבעי להו דסוסים וגמלים?												
דסוסים וגמלים לא מיבעיא להו - דלא עכירי ולא דמו לחלב, מיא עול מיא נפוק, כי קמיבעיא להו דחמור, דעכירי ודמו לחלב, מאי, מגופיה קא מימצצי - ואסירי, או דלמא: מיא עול מיא נפוק, והאי דעכירי - הבלא דבישראל הוא?												
שהיוצא מן הטמא - טמא, והיוצא מן הטהור - טהור	אמר להו רב ששת - תניתיה:											
מטמא לא קאמר, אלא מן הטמא - והני נמי מינא דטמא הוא.												
דסוסים וגמלים לא קא מיבעיא להו - דלא שתו אינשי, כי קמיבעיא להו דחמור, דשתו אינשי ומעלו לירקונא, מאי?	ואיכא דאמרי:											

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא ♣ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היוצא מן הטמא - טמא, והיוצא מן הטהור - טהור	אמר להו רב ששת - תניתיה:										!	◇	ז:
והני נמי מטמא קאתי.											!		ז:
מפני מה אמרו דבש דבורים מותר - מפני שמכניסות אותו לגופן, ואין ממצות אותו מגופן	מיתבי:										♣	◇	ז:
דובשא רחמנא שרייה	הוא דאמר כר' יעקב:										!	◇	ז:
(ויקרא י"א) אף את זה תאכלו מכל שרץ העוף, זה אתה אוכל, ואי אתה אוכל שרץ עוף טמא	דתניא, ר' יעקב:										!	◇	ז:
שרץ עוף טמא בהדיא כתיב											!	◇	ז:
אלא, שרץ עוף טמא אי אתה אוכל, אבל אתה אוכל מה שעוף טמא משריץ, ואיזה זה - זה דבש דבורים											!	◇	ז:
יכול אף דבש הגזון והצירעין?											!	◇	ז:
אמרת: לא											!	◇	ז:
ומה ראית לרבות דבש דבורים ולהוציא דבשהגזון והצירעין?											!	◇	ז:
מרבה אני דבש דבורים - שאין לו שם לווי, ומוציא אני דבש הגזון והצירעין - שיש לו שם לווי.											!	◇	ז:
כמאן אזלא הא דתניא											^	◇	ז:
דבש הגזון והצירעין - טהור, ומותר באכילה	[דתניא]										^	◇	ז:
דלא כרבי יעקב.											!	◇	ז:
טהור - אלמא בעי מחשבה											!	◇	ז:
מכלל דדבש דבורים לא בעי מחשבה											!	◇	ז:
דבש בכורתו מטמא טומאת אוכלין שלא במחשבה.	תניא נמי הכי:										!	◇	ז:
חלי דיחמורתא, סבור רבנן למימר: ביעי גינהו, ואסירן											!	◇	ז:
זרעא דאילא הוא, דאזיל בתר אילתא, ואידי דרחמיה צר לא מודקקא, ואזיל בתר יחמורתא, ונתרי.	רב ספרא:										!	◇	ז:
עור הבא כנגד פניו של חמור - מותר, מ"ט - פירשא בעלמא הוא	רב הונא:										!	◇	ז:
עור הבא כנגד פניו של אדם, בין חי בין מת - טהור	א"ל רב חסדא: תניא דמסייע לך:										!	◇	ז:
מאי לאו: בין הוא חי ואמו חיה, בין הוא מת ואמו מתה?											!	◇	ז:
לא, בין הוא חי ואמו מתה, בין הוא מת ואמו חיה											!	◇	ז:
בין הוא חי ואמו חיה, בין הוא מת ואמו מתה	והתניא:										!	◇	ז:
אי תניא, תניא.											!	◇	ז:
דג טמא שבלע דג טהור - מותר באכילה, וטהור שבלע דג טמא - אסור באכילה, לפי שאינו גידולו.											!	◇	ז:
טעמא דחזיניה דבלע, הא לא חזיניה דבלע - אמרי אשרוצי אשריץ											!	◇	ז:
מגלן											!	◇	ז:
דג טמא - משריץ, דג טהור - מטיל ביצים	דתניא:										!	◇	ז:
אי הכי כי חזינא דבלע אמרי האי איעכלא, והאי אשרוצי אשריץ											!	◇	ז:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כגון שמצאו דרך הריעי	רב ששת:											!	◇	:1
כגון שמצאו דרך בית הבליעה	רב פפא:											!	◇	:1
כגון שמצאו שלם	רב נחמן:											!	◇	:1
רוב דגים במינן משריצין, וכמי שבלע לפנינו דמי.	רב אשי											!	◇	:1
דג טמא "משריץ, דג טהור - מטיל ביצים, כל המוליד מניק, וכל המטיל ביצים מלקט, חוץ מעטלף, שאף על פי שמטיל ביצים מניק.	ת"ר:												■	:1